

Laidiens: **21.06.2013., Nr. 119**

Oficiālās publikācijas Nr.: **2013/119.11**

Ministru kabineta noteikumi Nr.325

Rīgā 2013.gada 18.jūnijā (prot. Nr.35 30.§)

Noteikumi par īpaši aizsargājamo biotopu un īpaši aizsargājamo sugu dzīvotņu atjaunošanu mežā

*Izdoti saskaņā ar Sugu un biotopu aizsardzības likuma
4.panta 18.punktu*

1. Noteikumi nosaka kritērijus īpaši aizsargājamo biotopu un īpaši aizsargājamo sugu dzīvotņu atjaunošanai mežā un atjaunošanas atļaujas izsniegšanas kārtību.
2. Īpaši aizsargājamo biotopu un īpaši aizsargājamo sugu dzīvotņu atjaunošana mežā ir meža īpašnieka, tiesiskā valdītāja vai to pilnvarotas personas (turpmāk – persona) plānveida darbība, ar ko mežā tiek atjaunots īpaši aizsargājamais biotops vai īpaši aizsargājamās sugas dzīvotne vai radīti priekšnoteikumi to atjaunošanās procesam (turpmāk – plānotā darbība).
3. Plānotā darbība (ja tā nav pretrunā ar vietējā līmeņa teritorijas attīstības plānošanas dokumentiem) ir atļauta, ievērojot normatīvajos aktos par dabas aizsardzību noteiktos ierobežojumus un meža apsaimniekošanu un izmantošanu, kā arī ugunsdrošību un ugunsdzēsību regulējošo normatīvo aktu prasības. Ja īpaši aizsargājamo biotopu vai īpaši aizsargājamo sugu dzīvotņu atjaunošanai ir nepieciešama reljefa vai virszemes ūdens līmeņa maiņa, plānotā darbība veicama saskaņā ar būvniecību un meliorāciju regulējošiem normatīvajiem aktiem.
4. Plānotā darbība un tās sekas nedrīkst radīt ietekmi uz citiem īpašumiem, ja plānotā darbība nav saskaņota ar to īpašniekiem vai tiesiskajiem valdītājiem.
5. Lai veiktu plānoto darbību, ar kuru platība tiks atmežota, vai meža kontrolētu dedzināšanu, atjaunojamā īpaši aizsargājamā biotopa vai īpaši aizsargājamās sugas dzīvotnes teritorijai jāatbilst vismaz vienam no šādiem kritērijiem:
 - 5.1. atmežojamā teritorijā ir konstatētas sugas vai pazīmes, kas raksturo kādu no šo noteikumu 6.punktā minētajiem īpaši aizsargājamiem biotopiem;
 - 5.2. meža kontrolētai dedzināšanai paredzētajā teritorijā ir konstatētas sugas vai pazīmes, kas raksturo īpaši aizsargājamās biotopus, – vecs vai dabisks boreālais mežs vai skujkoku mežs uz osveida reljefa formām;
 - 5.3. teritorijā ir konstatēta šo noteikumu 7.punktā minētās īpaši aizsargājamās sugas klātbūtne vai arī pazīmes, kas raksturo tās klātbūtni;

5.4. teritorijā ar zinātnisko pētījumu vai vides monitoringa datiem ir pierādāmas īpaši aizsargājamā biotopa pazīmes vai tādas īpaši aizsargājamās sugas dzīvotnes pastāvēšana, kura ir izzudusi, platībai apmežojoties vai mainoties citiem vides apstākļiem.

6. Mežā, veicot atmežošanu, atjauno šādus īpaši aizsargājamus biotopus:

6.1. kadiķu audzes zālājos un virsājos;

6.2. piejūras zālājus;

6.3. smiltāju zālājus;

6.4. klajas iekšzemes kāpas;

6.5. lakstaugu pioniersabiedrības seklās kaļķainās augsnēs;

6.6. parkveida pļavas un ganības;

6.7. sausos zālājus kaļķainās augsnēs;

6.8. vilkakūlas zālājus (tukšaiņu zālājus);

6.9. mitrus zālājus periodiski izžūstošās augsnēs;

6.10. sugām bagātas ganības un ganītas pļavas;

6.11. eitrofas augsto lakstaugu audzes;

6.12. palieņu zālājus;

6.13. mēreni mitras pļavas;

6.14. upju straujtecēs un dabiskus upju posmus;

6.15. ar lakstaugiem klātas pelēkās kāpas;

6.16. daudzgadīgus augājus akmeņainās pludmalēs;

6.17. mitras starpkāpu ieplakas;

6.18. pelēkās kāpas ar ložņu kārklu *Salix repens*;

6.19. pelēkās kāpas ar sīkkrūmu audzēm;

6.20. avotus, kas izgulsnē avotkaļķus;

6.21. kaļķainus zāļu purvus;

6.22. kaļķainus zāļu purvus ar dižo aslapi;

6.23. pārejas purvus un sliksņas;

6.24. karbonātisko pamatiežu atsegumus;

6.25. smilšakmens atsegumus;

6.26. Piejūras zemienes smiltāju līdzenumu sausos virsājos;

6.27. sausos virsājos;

6.28. slapjus virsājos ar grīņa sārteni *Erica tetralix*.